

Βεροίας Παντελεήμων: Οι Άγιοι Κύριλλος και Μεθόδιος έφεραν το όνομα του Χριστού στους Σλάβους

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Την Κυριακή 11 Μαΐου (του Παραλύτου) πανηγύρισε ο Ιερός Ναός Αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου στην Αλεξάνδρεια Ημαθίας.

Την πανηγυρική θεία Λειτουργία τέλεσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας **κ. Παντελεήμων**, ο οποίος κήρυξε και το θείο Λόγο.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου:

«Κύριε, άνθρωπον οὐκ ἔχω ἵνα ὅταν ταραχθῇ τό ὕδωρ βάλη με εἰς τὴν κολυμβήθραν».

Ένα από τά πιό δραματικά παράπονα στήν ιστορία τῆς ἀνθρωπότητος ἀκούσαμε στό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα. Ένα παράπονο, πού ἐκφράζει ὀλόκληρο τό δράμα τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως πού ἦταν ἐπὶ αἰῶνες δέσμια τῆς ἀμαρτίας καί τοῦ διαβόλου, ἀκούει ὁ Χριστός στήν Προβατική κολυμβήθρα.

Ένας ἄνθρωπος, ἕνας παράλυτος ἄνθρωπος περίμενε ἐκεῖ ἐπὶ τριάντα ὀκτώ χρόνια, μήπως βρεθεῖ κάποιος σπλαγχνικός συνάνθρωπός του, ὥστε μόλις κατέλθει ὁ ἄγγελος, ὅπως συνέβαινε κάποιες φορές, καί τaráξει τό νερό τῆς κολυμβήθρας, νά τόν σηκώσει ἀπό τό κρεβάτι του καί τόν βάλει μέσα γιά νά θεραπευθεῖ.

Τριάντα ὀκτώ χρόνια περίμενε ὁ παράλυτος, μιά ζωή σχεδόν, ἀλλά κανεῖς δέν βρισκόταν διατεθειμένος νά τόν βοηθήσει. Μέχρι πού ἦλθε ὁ φιλόανθρωπος Θεάνθρωπος γιά νά τόν λυτρώσει ἀπό τή δυσβάσταχτη παραλυσία, νά τόν ἀπαλλάξει ἀπό τήν πικρία τῆς ἐγκαταλείψεως ἀπό τούς ἀνθρώπους καί νά τοῦ δώσει τή θεραπεία καί τήν ἴαση.

Ὁ Χριστός δέν περιμένει νά ζητήσει ὁ παραλυτικός τή βοήθειά του, ἀλλά σπεύδει ὁ ἴδιος πρὸς αὐτόν καί τόν ρωτᾷ: «θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι;» Θέλεις νά γίνεις ὑγιής;

Δέν τόν θεραπεύει ἀμέσως σεβόμενος τή θέλησή του καί τίς ἐπιλογές του, σεβόμενος τήν ἐλευθερία του. Γι' αὐτό καί τόν ρωτᾷ: θέλεις νά σέ θεραπεύσω;

Τόν ρωτᾷ ὅμως ὁ Χριστός καί γιά ἕναν ἀκόμη λόγο, γιά νά ἀκουσθεῖ τό παράπονο τοῦ παραλύτου καί νά τό ἀκούσουν ὅλοι ὅσοι βρίσκονται σέ παρόμοιες καταστάσεις καί ὑποφέρουν ἀπό ἀνάλογα προβλήματα. Ρωτᾷ ὁ Χριστός, γιά νά δώσει τήν εὐκαιρία σέ ὅσους ἀκοῦν τό παράπονο τοῦ παραλύτου νά ἀναθαρρήσουν, γιά νά ἀποκτήσουν ἐλπίδα καί γιά τή δική τους σωτηρία, γιά νά μάθουν ὅτι, ὅταν μᾶς ἐγκαταλείπουν οἱ ἄνθρωποι, ὁ Χριστός εἶναι δίπλα μας, πρόθυμος νά μᾶς συνδράμει καί νά μᾶς ἀπαλλάξει ἀπό κάθε ἀσθένεια, ψυχική καί σωματική.

Καί στή συνέχεια ὁ Χριστός τόν θεραπεύει, μέ ἕνα του λόγο, μέ μία προσταγή: «Ἐγείρε, ἄρον τόν κράβαττόν σου καί περιπάτει». Αὕτη εἶναι ἡ προσταγή πού χαρίζει ζωή, πού δίνει τή δυνατότητα στόν παράλυτο νά περπατήσει, πού τόν καθιστᾷ καί πάλι ἄνθρωπο ἐλεύθερο ἀπό τά δεσμά τῆς ἀσθενείας τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος, καί τοῦ χαρίζει νέες προοπτικές.

Καί ἐάν ὁ Χριστός ἀπαλλάσσει σήμερα ἀπό τήν ἀσθένεια τόν παραλυτικό στήν προβατική κολυμβήθρα, δύο μαθητές του, δύο ἀπόστολοί του, οἱ ἅγιοι αὐτάδελφοι Κύριλλος καί Μεθόδιος, οἱ Θεσσαλονικεῖς ἰσαπόστολοι καί προστάτες τῆς ἐνορίας σας, κάνουν κάτι ἀνάλογο στίς χῶρες τῶν Σλάβων, ὅπου πορεύθηκαν κατ' ἐντολή τοῦ μεγάλου πατριάρχου, τοῦ ἁγίου Φωτίου, γιά νά κηρύξουν τό εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ. Θεραπεύουν μέ τόν λόγο τους καί τή χάρη τοῦ Χριστοῦ τούς παράλυτους

ἀπό τήν ἁμαρτία, ἀπό τήν πλάνη, ἀπό τίς δυσειδαιμονίες, ἀπό ὅ,τι τοὺς κρατοῦσε δεσμίους καὶ δέν τοὺς ἐπέτρεπε νά προχωρήσουν ἐλεύθεροι καὶ νά γνωρίσουν τήν ἀλήθεια καὶ τόν Χριστό.

Οἱ ἅγιοι Κύριλλος καὶ Μεθόδιος γίνονται γιά τοὺς παραλύτους ἀπό τήν ἁμαρτία σλαβικοὺς λαοὺς ὁ ἄνθρωπος πού ἀναζητοῦν γιά νά τοὺς βάλλει στήν Προβατική κολυμβήθρα. Γίνονται ὁ ἄγγελος πού περιμένουν γιά νά ταράξει τό ὕδωρ τῆς καὶ νά θεραπευθοῦν ἀπό τίς ἀσθένειές τους. Γίνονται αὐτοὶ πού τοὺς προσφέρουν τήν ἴαση καὶ τήν ἀπαλλαγὴ ἀπό τίς ψυχικὲς καὶ σωματικὲς νόσους πού τοὺς ταλαιπωροῦν ὅχι μέ τό ὕδωρ τῆς Προβατικῆς κολυμβήθρας, ἀλλὰ μέ τό ὕδωρ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, στό ὁποῖο τοὺς καλοῦν νά συμμετάσχουν ἐξαγνίζοντας τήν ψυχὴ καὶ τό σῶμα τους καὶ εἰσερχόμενοι σέ μία νέα ζωὴ, τήν ἐν Χριστῷ ζωὴ.

Καὶ αὐτό τό μεγάλο καὶ σπουδαῖο ἔργο δέν ἔγινε γιά λίγους ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἔγινε γιά ὅλους, χωρὶς καμία διάκριση. Ἐγινε γιά ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀναζητοῦσαν τὴν θεραπεία, ἀναζητοῦσαν τήν ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τό σκοτάδι τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἐπιθυμοῦσαν νά γνωρίσουν, ἀκόμη καὶ ἂν δέν τὸν ἤξεραν, τὸν Χριστό. Ἐγινε ἀπὸ τοὺς ἁγίους ἰσαποστόλους Κύριλλο καὶ Μεθόδιο, τοὺς φωτιστές τῶν Σλάβων, τοὺς ὁποῖους τιμᾷ καὶ πανηγυρίζει σήμερα κατὰ χρέος ἡ Ἐκκλησία μας καὶ ἰδιαιτέρως ἡ ἐνορία σας.

Καὶ ἐάν οἱ ἐορταζόμενοι ἅγιοι ἔγιναν ἐκεῖνοι πού ἔφεραν τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ στοὺς Σλάβους, ἐμεῖς ἔχουμε καθῆκον καὶ χρέος νά γίνουμε οἱ ἄνθρωποι πού θά βοηθοῦμε τοὺς συνανθρώπους μας στίς ἀνάγκες τους, πού θά προσπαθοῦμε νά τοὺς δείχνουμε τὸν δρόμο τοῦ Εὐαγγελίου, ὥστε νά μὴν ἀκούεται τό παράπονό τους ὅτι «ἄνθρωπον οὐκ ἔχω», ἀλλὰ καὶ νά γινόμαστε μιμητές τῶν δύο ἁγίων ἀδελφῶν, Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου τῶν Θεσσαλονικέων, καὶ νά δοξάζουμε μέ τίς πράξεις καὶ τὴν ζωὴ μας τό ὄνομα τοῦ Κυρίου μας.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)